

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.442 van 8 november 2002
in de zaak A. 120.177/X-10.926.**

In zake : Hubert FOQUE,
 wonende te 2801 HEFFEN-MECHELEN,
 Steenweg op Heindonk 49

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hubert FOQUE op 11 april 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 8 februari 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening waarbij het beroep van verzoeker wordt verworpen en de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor de regularisatie van het bouwen van een magazijn op een perceel, gelegen te Mechelen Steenweg op Heindonk, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 312/s-n, 311/e-d, 315/b en 316/r;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 10 juli 2002 waarbij het verslag wordt neergelegd ter griffie;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BRUGGEMAN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de verwerende partij ;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoeker in zijn verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker betoogt dat, "aangezien de uitvoering van de bestreden beslissing tot gevolg zal hebben dat de afbraak van de kwestieuze

constructie kan worden bevolen, dit bijgevolg het voorwerp van de vordering zal vernietigen, dat het uitvoeren van de beslissing (...) de beslissing dan ook zonder meer definitief (maakt)";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het bestreden besluit een weigering van een regularisatievergunning betreft; dat het door verzoeker aangevoerde nadeel zijn rechtstreekse oorzaak vindt, niet in de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, maar in het eigengereid handelen van verzoeker door het uitvoeren van werken en handelingen zonder daarvoor over de decretaal vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te beschikken; dat een dergelijk nadeel niet kan worden aangenomen; dat verzoekers uiteenzetting geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
acht november 2002, door :

de HH. G. DEBERSAQUES, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.